

ΠΡΩΤΟΔΙΑΚΟΝΟΣ

ΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ Ι.Ν.ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ & ΑΓ. ΠΡΩΤΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΥ

ΠΡΩΤΟΔΙΑΚΟΝΟΣ

Δεκέμβριος 2022

Έτος 11^ο - Τεύχος

123

Διεύθυνση:

Κοιμ. Θεοτόκου 11

14565 Αγ. Στέφανος

Τηλέφωνο:

210 8141919

site:

www.agios-stefanos.gr

email:

grammmateia

@agios-stefanos.gr

Fb:

1) Ι.Ν.Κοιμήσεως Θεοτόκου

Αγ. Στεφάνου

2) Μουσείο Ενορίας

Αγ. Στεφάνου

Περιεχόμενα

Α) Έρμηνεία του

εξάψαλμου

(Μέρος Θ')

Β) Λειτουργική

ορολογία

(ΜΣΤ μέρος)

Γ) Τò Μέγα

Γεροντικόν

Δ) Άγιος Άμβρόσιος

Έπίσκοπος

Μεδιολάνων

Ε) Άκολουθίες μηνός

ΜΗΝ ΠΕΤΑΤΕ
ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΜΑΣ

ΚΑΠΟΙΟΣ

ΑΛΛΟΣ

ΙΣΩΣ ΤΟ

ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ

ΓΙΑ ΝΑ ΤΟ

ΜΕΛΕΤΗΣΕΙ



ΜΟΥΣΕΙΟ
ΕΝΟΡΙΑΣ
ΑΓΙΟΥ
ΣΤΕΦΑΝΟΥ

Έπιμέλεια

Σύνταξη

π.Χρ.Θ.

Α) Γνωριμία με την Αγία Γραφή

«Μετά από την ανάγνωση των Γραφών, να αναγιγνώσκεις και τους θείους Πατέρες που είναι έρμηνευτές των Γραφών...διότι οι Πατέρες, αναπτύσσοντας τα κρυμμένα νοήματα των Γραφών φωτίζουν το νοῦ και κάνουν να γνωρίζεις εκείνα που πρίν δεν γνώριζες».

(Άγ.Νικοδήμου του Άγιορείτου, Συμβουλευτικόν Έγχειρίδιον)

Έρμηνεία του Έξαψάλμου

(+Έρεμία Φούντα, Μητροπολίτου Γόρτυνος και Μεγαλουπόλεως)

Θ' ΜΕΡΟΣ

Ψ'αλμ. ΞΒ' (ΞΓ') 62

Στόν ψαλμό μας αυτόν ακοῦμε έναν πιστό Ἰουδαῖο νά ἀναζητεῖ τό Θεό μέ πολλή λαχτάρα και δίψα. Τό ξημέρωμα τόν εὑρίσκει νά κάνει τήν προσευχή του στό Θεό, γι' αὐτό και λέγει: «Ὁ Θεός, ὁ Θεός μου, πρὸς Σέ ὀρθρίζω» (στ. 2α). Σέ ζητάει ἡ ψυχή μου, Θεέ μου, λέει παρακάτω ὁ ποιητής. Καί αὐτή τήν ἐπιθυμία γιά τό Θεό τήν ἐκφράζει ὁ ποιητής μας μέ τή δίψα. «Ἐδίψησέ σε, ἡ ψυχή μου», λέγει (στ. 2β). Στόν πόθο του αὐτόν ὁ ποιητής συμμετέχει ὀλοκληρος. Συμμετέχει ὄχι μόνο ἡ ψυχή του, ὅπως εἶπε προηγουμένως, ἀλλά συμμετέχει και αὐτό τό σῶμα του. Γι' αὐτό και λέγει στή συνέχεια «ποσαπλῶς ἡ σάρξ μου», δηλαδή «πολύ και ἡ σάρκα μου». Τί θέλει νά πεῖ μέ τήν ἐκφραση αὐτή ὁ ποιητής; Τήν ἐννοιά της τήν ἐννοοῦμε ἀπό τήν παρακάτω φράση τοῦ στίχου πού λέγει «ἐν γῆ ἔρημῳ και ἀβάτῳ και ἀνύδρῳ» (στ. 2γ). Δηλαδή: Ὅπως ἡ ἔρημος, ἡ ἀβατη και ἀνυδρη, διψάει και ἀναζητεῖ τό νερό, ἔτσι και ὁ ποιητής ἀναζητεῖ τό Θεό και ὑποφέρει, ψυχικά και σωματικά, στήν ἀναζήτησή του αὐτή. Σ' ὄλο λοιπόν τό στίχο αὐτόν ὁ ψαλμωδός θέλει νά πεῖ: «Θεέ μου, πού εἶσαι; Σέ ζητάω! Σέ διψάει ἡ ψυχή μου και ὑποφέρει τό σῶμα μου, ὅπως ἡ γῆ ἀναζητάει τό νερό».

Ἡ ζήτηση αὐτή τοῦ Θεοῦ δέν εἶναι μιά θεωρητική ἀναζήτηση κάποιου ἀνθρώπου, πού θέλει νά νοήσει και νά καθορίσει τήν ἐννοια τοῦ Θεοῦ και τόν βασανίζει ἡ ἐπιθυμία νά εὑρει τίς καλύτερες ἐννοιες γιά νά ἐκφράσει τό Θεό. Ὁχι! Ὅπως ἀποδεικνύεται ἀπό τόν ὄλο ψαλμό, ὁ Θεός εἶναι γνωρίμος και ἀγαπητός στόν ποιητή μας, ὁ ὁποῖος και ἐκφράζεται μέ πολύ καλά αἰσθήματα γι' Αὐτόν. Ὅπως φαίνεται ἀπό τόν ψαλμό μας πάλι, ὁ ποιητής ζητάει τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ, γιατί βρίσκεται σέ κρίσιμη στιγμή. Δέν τήν βλέπει ὅμως αὐτή τήν ποθητή βοήθεια τοῦ Θεοῦ πού ζητάει νά ἔρθει, γιά νά ἀπαλλαγεῖ ἀπό τή θλιβερή του κατάσταση, και γι' αὐτό μέ θερμή προσευχή, διψώντας περισσότερο τήν πραγματοποίηση τῆς ἐπιθυμίας του, καταφεύγει στόν ἅγιο ναό τοῦ Θεοῦ, γιά νά χύσει σ' αὐτόν τόν πόθο τῆς καρδιάς του.

Ἔτσι μᾶς λέγει στόν ἐπόμενο στίχο ὁ ποιητής. «Οὕτως», λέγει, «ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοι» (στ. 3α). «Οὕτως», μέ τέτοια δηλαδή ψυχική διάθεση και κατάσταση, μέ τέτοια δίψα και δυνατή ἐπιθυμία, παρουσιάζεται στόν Θεό, στό ναό — «ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθην» λέει. Τί ζητάει ὁ ποιητής μας ἀπό τόν Θεό στό ναό; «Τοῦ ἰδεῖν τήν δύναμίν σου και τήν δόξαν σου», λέει παρακάτω (στ. 3β). Μέ τήν ἐκφραση αὐτή ὁ ποιητής δέν ζητάει νά δεῖ καμμιά ὀπτασία ἢ καμμιά θεία ἀποκάλυψη, ἀλλά ζητᾶ τή θεία βοήθεια γιά τό θέμα πού τόν κατακαίει. Καί ὅταν δεῖ νά ἔρχεται αὐτή ἡ θεία βοήθεια, θά δεῖ σ' αὐτό τή δύναμη και τή δόξα τοῦ Θεοῦ.

Ὅμως ἡ θεία βοήθεια καθυστερεῖ. Ἀλλά παρά τό ὅτι ἡ θεία βοήθεια καθυστερεῖ, ὁ ποιητής μας παραμένει πιστός στό Θεό και ἐπιμένει στήν προσευχή του σ' Αὐτόν. Μέ αὐτή του τήν προσευχή στό Θεό ὁ ποιητής μας νοιώθει γλυκασμό, γιατί γεύεται αὐτή τήν γλυκειά ἐπικοινωνία μέ τό Θεό. Αὐτό πραγματικά εἶναι προσευχή.

Συνεχίζεται...

Β) ΓΝΩΡΙΜΙΑ ΜΕ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΗ ΖΩΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΜΑΣ

Λειτουργική δρολογία [κατ' αλφάβητον λειτουργικό λεξικό] (ΜΣΤ' μέρος)

Ο

Ὁρθρος.

Ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ἔχει τὶς ρίζες της στὴν Ἰουδαϊκὴ Παράδοση, στὴ λατρεία τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ ναοῦ καὶ στὴν προσευχὴ τῆς Συναγωγῆς.

Ὁ Κύριος καὶ οἱ Ἀπόστολοι καὶ οἱ πρῶτοι μαθητὲς ἦταν Ἑβραῖοι καὶ οἱ Συναγωγές των Ἑβραίων ἦταν τὰ πρῶτα κέντρα πρὸς τὰ ὁποῖα στράφηκε ἡ χριστιανικὴ Ἱεραποστολή. Λόγοι ἱστορικοὶ καὶ θεωρητικοὶ συνέδεσαν τὴ Χριστιανικὴ λατρεία μὲ τὴν Ἰουδαϊκὴ. Οἱ Χριστιανοὶ εἶχαν τὴν συνείδηση ὅτι αὐτοὶ εἶναι πλέον ὁ περιούσιος Λαὸς τοῦ Θεοῦ, ὅτι εἶναι τέκνα τοῦ Ἀβραάμ, πού ἀναδείχτηκαν ἀπὸ τοὺς λίθους καὶ ὅτι δικαιωματικὰ κληρονομοῦν τὶς ὑποσχέσεις, τὴ διαθήκη ἀλλὰ καὶ τὴ λατρεία τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ. Ἐνα στοιχεῖο αὐτῆς τῆς λατρείας εἶναι καὶ ἡ ὀρθρινὴ προσευχή.

Σύμφωνα μὲ τὸ ἐδάφιο τοῦ βιβλίου τῆς Ἐξόδου στο κεφάλαι κθ' καὶ στίχους 38-42 κάθε πρωτὴ ἔπρεπε νὰ προσφέρεται ἐπάνω στὸ θυσιαστήριο τῶν ὀλοκαυτωμάτων τοῦ Ἰουδαϊκοῦ ναοῦ ἕνας ἐτήσιος ἀμνὸς «θυσία», ἡ «κάρπωμα ἐνδελεχισμοῦ». Τὴ θυσία αὐτὴ συμπλήρωνε καὶ δευτέρη θυσία ἀνάιμακτη πού περιλάμβανε «δέκατον σεμιδάλεως πεφυραμένης ἐν ἐλαίῳ κεκομμένῳ τῷ τετάρτῳ τοῦ εἶν καὶ σπονδὴν τὸ τέταρτον τοῦ εἶν οἴνου τῷ ἀμνῷ τῷ ἐνί». Σύμφωνα μὲ τὴν περιγραφή τῆς Mishna αὐτὴ ἡ θυσία διακοῦσε περίπου δύο ὥρες καὶ περιλάμβανε ἐκτὸς ἀπὸ τὴ θυσία, προσευχές, ψαλμοὺς καὶ εὐλογίες καὶ ἰδιαίτερα τὴν ἀπαγγελία μερικῶν στίχων τοῦ Νόμου (Δευτ. στ' 4-9, ια' 13-21 & Ἀριθ. ιε' 41). Οἱ σταθεροὶ ψαλμοὶ πού ψάλλονταν στὴν Ἀκολουθία αὐτὴ ἦταν οἱ: θ', κα', ξβ', ρμη', ρμθ' καὶ ρν. Τὴν Ἀκολουθία αὐτὴ τελοῦσαν καὶ οἱ ἱερεῖς, πού βρίσκονταν ἔξω ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα, στὶς Συναγωγές, ἐκτὸς ἀπὸ τὴ θυσία.

Ἡ πρώτη μαρτυρία γιὰ ὀρθρινὴ δημόσια χριστιανικὴ Ἀκολουθία εἶναι τῶν ἀρχῶν τοῦ Β αἰώνα. Τὸν Δ' αἰώνα ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου εἶναι πλέον διαδεδομένη παντοῦ. Ἡ κληρονομία ἀπὸ τὸν Ἰουδαϊσμὸ ἀφομοιώθηκε πλήρως. Καὶ συντάχθηκαν μὲ ἀφθονία νέοι ὕμνοι καὶ εὐχές, πού διάνθισαν τὴν Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου τόσο, ὥστε αὐτὴ ἔγινε ἡ πιὸ πλούσια καὶ ἡ πιὸ λαμπρὴ ἀπὸ ὅλες τὶς Ἀκολουθίες. Ὅλα, ὅμως στράφηκαν πρὸς νέους συμβολισμοὺς πού ἔδωσαν νέο καὶ καθαρὰ Χριστιανικὸ περιεχόμενο καὶ σ' αὐτὰ ἀκόμη τὰ ἀρχικὰ Ἰουδαϊκὰ στοιχεῖα. Δὲν ἀντικαταστάθηκαν μόνο οἱ περικοπές τοῦ Νόμου μὲ τὸ «Πάτερ ἡμῶν», ὅλα πῆραν μιὰ καινούργια «ἐν Χριστῷ» μορφή. Δὲν χαιρετίζεται στὴν Ἀκολουθία μόνον ἡ ἀνατολὴ τοῦ αἰσθητοῦ ἡλίου,

ἀλλὰ καὶ ἡ ἔλευση τοῦ «ἡλίου τῆς δίκαιουσύνης», τοῦ Σωτήρα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων μας. Δὲν ὑποδέχονται οἱ πιστοὶ μόνο τὴν ἔλευση τοῦ αἰσθητοῦ φωτός, ἀλλὰ τοῦ «φωτός τοῦ ἀληθινοῦ», τοῦ Χριστοῦ, «τοῦ φωτίζοντος πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον» καὶ «ἀπελαύνοντος πάντα ζόφον ἀπὸ τῶν καρδιῶν ὑμῶν». Οὔτε χαίρονται μόνο γιὰ τὴν ἀνατολὴ τῆς νέας ἡμέρας, ἀλλὰ πανηγυρίζουν γιὰ τὴν ἐρχόμενη νέα ἡμέρα, τὴν ὀγδόη τοῦ μέλλοντος, ἡ ὁποία δὲν γνωρίζει δύση καὶ σκοτάδι. Ὅταν σηκώνονται ἀπὸ τὸ κρεβάτι τους καὶ ἀποδιώχνουν τὴ «ραθυμία τοῦ ὕπνου», σκέφτονται τὴν ἄλλη ἐκείνη καὶ ἀληθινὴ ἐξανάσταση, μετὰ ἀπὸ τὴν ὁποία θὰ ψάλλουν μαζί μὲ τοὺς Ἀγγέλους «τῶν ἔργων τῶν χειρῶν» καὶ των «διαβημάτων» μας κατὰ τὴν ἡμέρα πού ἐρχεται ἔχει νόημα μόνο γιατί αὐτὰ ἀποβλέπουν στὴν ἐκτέλεση τῶν «φίλων» καὶ «εὐάρεστων» στὸν Θεὸ ἔργων, τὰ ὁποῖα ἔτσι θὰ συντελέσουν στὴ δοξολογία τοῦ ὀνόματος τοῦ Θεοῦ μὲ τὰ ἔργα καὶ στὴν ἔλευση τῆς Βασιλείας Του.



Ὁφφίκιον.

Ἔτσι λέγεται τὸ ἀξίωμα πού προσφέρεται ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία διὰ τῶν Ἐπισκόπων, σὲ μερικοὺς πιστοὺς γιὰ τὴν ἐκούσια προσφορά τους πρὸς τὴν Ἐκκλησία. Τὰ πρό-σωπα αὐτὰ λέγονται «Ὁφφικιάλιοι».

Παναγιώτατος.

Εἶναι ὁ τίτλος μὲ τὸν ὁποῖον προσφωνεῖται ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως. Εἶναι ἐπίσης καὶ ὁ τίτλος τοῦ Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης ὁ ὁποῖος ὅμως χρησιμοποιεῖται μόνο μέσα στὴν ἐπαρχία του, καθὼς καὶ τοῦ Μητροπολίτου Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης.

Παννυχίς.

Κατὰ λέξη σημαίνει τὴν Ἀκολουθία πού διαρκεῖ ὀλόκληρη τὴ νύχτα. (Βλέπε περισσότερα στὰ προηγούμενα στὴ λέξη: Ἀγρυπνία).

Πανοσιολογιώτατος.

Εἶναι ὁ τίτλος καὶ ἡ προσφώνηση τοῦ ἀρχιμανδρίτη πού ἔχει πτυχίον Θεολογικῆς ἢ καὶ ἄλλης Πανεπιστημιακῆς Σχολῆς.

Πάντων Ἁγίων Κυριακή.

Ἔτσι ὀνομάζεται Κυριακὴ μετὰ τὴν Πεντηκοστὴ ὅταν κλείνει τὸ Πεντηκοστάριο καὶ ἀρχίζουν οἱ Κυριακές του Ματθαίου. Αὐτὴ ἡ Κυριακὴ εἶναι καὶ ἡ πρώτη του Ματθαίου. Κατ' αὐτὴν τιμῶνται ὅλοι οἱ Ἁγιοί, καὶ γιορτάζουν ἀπὸ τοὺς πιστοὺς ὅσοι δὲν φέρουν τὸ ὄνομα κάποιου ἁγίου τῆς Ἐκκλησίας μας ἢ δὲν ἐρεῦνησαν νὰ τὸ βροῦν.

Γ) ΤΟ ΜΕΓΑ ΓΕΡΟΝΤΙΚΟΝ (ἀποσπάσματα)

ΤΟΜΟΣ Β' - ΚΕΦΑΛΑΙΟ Η'

Τίποτε δὲν πρέπει νὰ κάνουμε γιὰ ἐπίδειξη

Πῆγε ἄλλος ἀδελφὸς στὸν ἀββᾶ Θεόδωρο τῆς Φέρμης καὶ ἄρχισε νὰ μιλάει καὶ νὰ ἐρευνᾷ γιὰ πράγματα, τὰ ὁποῖα ἀκόμη δὲν εἶχε ἀρχίσει νὰ τὰ ἐφαρμόζει. Καὶ τοῦ λέει ὁ Γέροντας: «*Ἀκόμη δὲν βρῆκες πλοῖο, οὔτε τίς ἀποσκευές σου φόρτωσες, καὶ πρὶν ταξιδέψεις, ἔφτασες κιόλας σ' ἐκείνη τὴν πόλη; Πρῶτα ἄρχισε τὴν ἐργασία καὶ καθὼς τὴν κάνεις, θὰ φθάσεις σ' αὐτὰ πού τώρα λές».*

Εἶπε ὁ ἀββᾶς Ποιμῆν: «*Μάθε στὴν καρδιά σου νὰ ἐφαρμόζει αὐτὰ πού διδάσκει ἡ γλῶσσα σου».*

Εἶπε ἐπίσης: «*Οἱ ἄνθρωποι παρουσιάζουν μὲ πληρότητα τὴ διδασκαλία, ἀλλὰ ἐλάχιστα ἀπ' αὐτὰ ἐφαρμόζουν».*

Εἶπε ὁ ἀββᾶς Ποιμῆν: «*Ἐκεῖνος πού μὲ κάθε τρόπο ἐπιδιώκει τὴ φιλία τῶν ἀνθρώπων, ἀπομακρύνεται ἐντελῶς ἀπὸ τὴ φιλία τοῦ Θεοῦ. Δὲν εἶναι καλὸ νὰ θέλει κανεὶς νὰ ἀρέσει σὲ ὅλους. Γιατὶ ἡ Γραφή λέει: Ἀλίμονό σας ὅταν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι σᾶς ἐπαινοῦν».*

Ὁ ἀββᾶς Ἀμμοῦν τῆς Ραιθοῦς ρώτησε τὸν ἀββᾶ Σισόη: «*Ὅταν διαβάζω τὴν Ἁγία Γραφή γυρεύει ὁ λογισμὸς μου νὰ φτιάξει κάποιες ωραίες φράσεις, γιὰ νὰ ἔχω ν' ἀπαντῶ, ὅταν μὲ ρωτοῦν».* Κι ὁ Γέροντας τοῦ λέει: «*Δὲν χρειάζεται. Καλύτερα εἶναι ἀπὸ τὴν καθαρότητα τοῦ νοῦ (τῆς καρδιάς) νὰ ἀποκτήσεις καὶ τὸ νὰ μὴ μεριμνᾷς τί θὰ πεῖς, καὶ σωστά νὰ μιλάς».*

Εἶπε ἡ ἁγία Συγκλητική: «*Ὅπως ἀκριβῶς ὁ θησαυρὸς ὅταν βγεῖ στὸ φανερό, μὲ τὸν καιρὸ λιγοστεύει καὶ τελικὰ ἐξαφανίζεται, κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο καὶ ἡ ἀρετὴ, ὅταν γίνεται γνωστὴ καὶ κοινοποιεῖται, χάνεται. Καὶ ὅπως τὸ κερὶ λιώνει, ὅταν πλησιάσει τὴ φωτιά, τὸ ἴδιο καὶ ἡ ψυχὴ διασκορπίζεται ἀπὸ τοὺς ἐπαίνους καὶ χαλαρώνει».*

Κάποια φορὰ πού καθόταν ὁ ἀββᾶς Τιθόης, κοντὰ ἐκεῖ ἦταν ἓνας ἀδελφὸς ἀλλὰ δὲν τὸ ἤξερε αὐτὸ καὶ στέναζε, καὶ δὲν κατάλαβε ὅτι ἦταν ὁ ἀδελφὸς δίπλα, γιὰτὶ βρισκόταν σὲ ἔκσταση. Κατόπιν ὅμως τοῦ ἔβαλε μετάνοια καὶ εἶπε: «*Συγχώρεσέ με, ἀδελφέ, δὲν ἔγινα ἀκόμα μοναχός, ἀφοῦ στέναξα μπροστά σου».*

Ἐνας ἀδελφός, ἀσκητὴς πού δὲν ἔτρωγε ψωμί, ἐπισκέφθηκε κάποιον ὀνομαστὸ Γέροντα. Βρέθηκαν ἐκεῖ τὴ μέρα ἐκείνη κι ἄλλοι ξένοι καὶ μαγεύρησε ὁ Γέροντας γιὰ χάρη τους λίγο φαγητό. Ὅταν κάθισαν νὰ φᾶνε, ὁ ἀσκητὴς ἔβαλε γιὰ τὸν ἑαυτὸ του μόνον ρεβίθια μουσκεμένα καὶ ἔτρωγε. Ὅταν σηκώθηκαν ἀπ' τὸ τραπέζι, τὸν πῆρε ἰδιαίτερα ὁ Γέροντας καὶ τοῦ ἔπε: «*Ἀδελφέ, ὅταν ἐπισκέπτεσαι κάποιον, μὴ δείχνεις τὴ μοναχικὴ σου ἀσκησι. Ἄν, πάλι, θέλεις νὰ κρατᾷς ὅπως δὴποτε τὴν ἀσκησὴ σου, νὰ κάθῃσαι στὸ κελὶ σου καὶ νὰ μὴν πηγαίνεις πουθενά».*

Δ) Γνωριμία με τοὺς Ἁγίους τῆς Ἐκκλησίας μας



**Ἅγιος Ἀμβρόσιος Ἐπίσκοπος
Μεδιολάνων, 7 Δεκεμβρίου.**

Ὁ ἅγιος Ἀμβρόσιος γεννήθηκε στὰ Μεδιόλανα γύρω στὸ 340 μ.Χ. Σπούδασε ρητορική, φιλοσοφία καὶ νομικά. Ἦταν ἄνθρωπος ἐνάρετος καὶ δίκαιος καὶ εἶχε συμπεριφορὰ ἀμειπτη, ἀκόμη καὶ πρὶν τὴν βάπτισή του. Ἐξασκώντας δὲ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ δικαστῆ προσπαθοῦσε νὰ ἀποδίδει




δικαιοσύνη χωρὶς διακρίσεις σὲ πρόσωπα καὶ ἀξιώματα. Ἡ ἀξιοθαύμαστη καὶ θεάρεστη ζωὴ καὶ πολιτεία τοῦ ἤλκυσε τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ, τὸ ὁποῖο τὸν «κατεδίωξε» καὶ τὸν ἀξίωσε νὰ βαπτισθεῖ καὶ νὰ γίνῃ ζωντανὸ μέλος τῆς Ἐκκλησίας Του. Σὲ σύντομο, σχετικὰ, χρονικὸ διάστημα ἔλαβε ὅλους τοὺς βαθμοὺς τῆς ἱερωσύνης, καὶ ἔγινε Ἐπίσκοπος Μεδιολάνων.

Ὡς Ἐπίσκοπος διακρίθηκε γιὰ τὴν θυσιαστικὴ τοῦ ἀγάπη πρὸς τὸ ποιμνιὸ του, ἀλλὰ καὶ γιὰ τοὺς ἀγῶνες τοῦ ἐναντίον τῶν αἱρέσεων. Τὸ γνωστὸ ἀπὸ τὴν ἱστορία περιστατικὸ, πού ἔλαβε χῶρα ἀνάμεσα στὸν ἅγιο Ἀμβρόσιο καὶ τὸν αὐτοκράτορα Θεοδόσιο, ἀναδεικνύει τὴν πνευματικὴ ἀνδρεία τοῦ ἁγίου καὶ τὴν προσήλωσή του στὴν πίστη τῶν Πατέρων του. Δὲν ἐπέτρεψε στὸν αὐτοκράτορα Θεοδόσιο νὰ εἰσέλθῃ στὸν Ἱερό Ναό, παρὰ μόνον ὅταν ἐκεῖνος μετάνιωσε εἰλικρινὰ γιὰ τοὺς φόνους τοὺς ὁποίους ἔκανε στὸν ἵππὸδρομο τῆς Θεσσαλονίκης.

Ὁ ἅγιος Ἀμβρόσιος «ἐτελειώθη ἐν εἰρήνῃ» τὸ ἔτος 397, σὲ ἡλικία 57 ἐτῶν. Στὸ Ἀπολυτίκιό του ἀναγράφονται, μετὰ ξὺ ἄλλων, καὶ τὰ ἐξῆς: «*δογμάτων ἀκρίβειαν μυσταγωγεῖς τοὺς πιστούς...*». Δηλαδή διδάσκεις τοὺς πιστοὺς νὰ τηροῦν τὰ δόγματα τῆς Ἐκκλησίας μὲ ἀκρίβεια.

Τὰ δόγματα τῆς Ἐκκλησίας εἶναι οἱ ἀλήθειες τῆς πίστεως, ὅπως ἀποκαλύφθηκαν ἀπὸ τὸν Τριαδικὸ Θεὸ καὶ διατυπώθηκαν ἀπὸ τοὺς ἁγίους Πατέρες στὶς Οἰκουμενικὲς Συνόδους. «*Ὄνομάζονται δὲ καὶ ὄροι, ἐπειδὴ ἀποτελοῦν τὰ ὄρια μεταξὺ ἀληθείας καὶ πλάνης».* Ἡ διδασκαλία τῶν ἀληθειῶν τῆς πίστεως εἶναι ἱερουργία καὶ μυσταγωγία, ὅπως ἀκριβῶς εἶναι καὶ ἡ ἀκριβὴς τήρηση τῶν δογμάτων, ἀφοῦ συνδέονται ἄμεσα μὲ τὴν ἀληθινὴ λατρεία τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ. Παράλληλα προφυλάσσουν τὸν πιστὸ ἀπὸ τὴν πλάνη τῶν αἱρέσεων καὶ τὸν βοηθοῦν νὰ παραμένῃ μέσα στὴν Ἐκκλησία καὶ ἐπομένως νὰ εὑρίσκει τὴν σωστὴ προοπτικὴ γιὰ τὴν ἀπόκτηση ζωντανῆς κοινωνίας μὲ τὸν Τριαδικὸ Θεό. Οἱ ἅγιοι γνωρίζουν ἀπὸ τὴν πείρα τους ὅτι κάθε περέκκλιση ἀπὸ τὰ δόγματα σημαίνει ἀπώλεια τῆς ὁδοῦ τῆς Θεοκοινωνίας, καθὼς καὶ τῆς ὑπαρξιακῆς ἐλευθερίας, δηλ. τῆς κυριαρχίας ἐπὶ τῶν παθῶν, πού ἐπιτυγχάνεται μὲ τὴν βίωση τοῦ τρόπου ζωῆς πού προσφέρει ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία.

Ε) Προγραμμα Ακολουθιών Δεκεμβρίου 2022

Κυριακή	Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευή	Σάββατο
ΖΗΤΗΣΤΕ ΜΑΣ ΝΑ ΣΑΣ ΒΑΛΟΥΜΕ ΣΤΗΝ ΟΜΑΔΑ VIBER ΤΗΣ ΕΝΟΡΙΑΣ ΜΑΣ Είναι ο μοναδικός τρόπος να έχετε καθημερινή έγκαιρη ενημέρωση στο κινητό σας για όσα συμβαίνουν στην ένορία μας.				1 μ. Άγιασμός 8.30 π.μ.		3 Άναστάσιμος Έσπερινός Άγ. Βαρβάρας <i>εορτάζον</i> Κοιμητηριακό Παρεκκλήσιο 5.00 μ.μ.
4 ΚΥΡΙΑΚΗ Άγ. Βαρβάρας Όρθρος & Θ. Λειτουργία <i>Ένοριακός Ναός</i> 6.40 π.μ. & <i>εορτάζον</i> Κοιμητηριακό Παρεκκλήσιο 7.15 π.μ.	5 Έσπερινός Άγ. Νικολάου 5.00 μ.μ.	6 Άγ. Νικολάου Όρθρος, Θ. Λειτουργία 6.50 π.μ.	ΕΡΑΝΟΣ ΑΓΑΠΗΣ 2022 Στηρίξτε τον Έρανο αγάπης που στηρίζει εκατοντάδες συνδημότες μᾶς φοιτητές, απόρους, πολύτεκνες οικογένειες, ανάπηρους κ.α. 14 δλόκληρα χρόνια! Στηρίξτε τον Έρανο αγάπης που φροντίζει εκατοντάδες συνδημότες μας να μην τους λείψει φαγητό κάθε εβδομάδα από το Κοινωνικό της Παντοπωλείο 14 δλόκληρα χρόνια! Στηρίξτε τον Έρανο αγάπης γιατί ο Θεός είναι αγάπη!		9 Σύλληψις Άγ. Άννης Όρθρος, Θ. Λειτουργία 6.50 π.μ.	10 Έσπερινός Κυριακής 5.00 μ.μ.
11 ΚΥΡΙΑΚΗ Προπατόρων Όρθρος & Θ. Λειτουργία 6.40 π.μ.	12 Άγ. Σπυρίδωνος Όρθρος, Θ. Λειτουργία 6.50 π.μ. *** Έσπερινός 5.0 μ.μ.	 Το μυστήριο της εξομολογήσεως θα τελεσθεί τις εξής μέρες και ώρες: ** Τρίτη 6/12, 4.30 έως 6 μ.μ. ** Τρίτη 13/12, από τις 10 π.μ. ** Δευτέρα 19/12, από τις 10 π.μ. ** Πέμπτη 22/12, 4.30 έως 6 μ.μ.	15 Άγ. Ήλευθερίου Όρθρος, Θ. Λειτουργία 6.50 π.μ.		17 Άγ. Διονυσίου Όρθρος, Θ. Λειτουργία (κοινό μνημόσυνο) 6.50 π.μ. Κοιμητηριακό Παρεκκλ. Άγ. Βαρβάρας *** Έσπερινός Κυριακής 5.00 μ.μ.	
18 ΚΥΡΙΑΚΗ πρό Χριστού Γεννήσεως Όρθρος & Θ. Λειτουργία 6.40 π.μ.	19 Μυστήριο του Εύχελαίου 6.00 μ.μ.	20 Άγ. Ήγνατιού του Θεοφόρου Όρθρος & Θ. Λειτουργία 6.50 π.μ.	ΕΚΘΕΣΗ ΒΙΒΛΙΟΥ  Κάθε Κυριακή μετά τη Λειτουργία στο χώρο της Τραπεζαρίας στο ισόγειο του Ναού μας.		23 ΜΕΓΑΛΕΣ ΩΡΕΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΩΝ και έν συνεχεία Νυχτερινή Λειτουργία 6 έως 9.15 μ.μ.	24 ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΩΝ (και άρτοκλασία) 5.00 μ.μ.
25 ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΑ Όρθρος & Θ. Λειτουργία 5.30 π.μ. *** Έσπερινός εορτής 5.00 μ.μ.	26 Σύναξις Θεοτόκου Όρθρος & Θ. Λειτουργία 6.50 π.μ. *** ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΑΓ. ΣΤΕΦΑΝΟΥ 5.30 μ.μ.	27 ΑΓ. ΣΤΕΦΑΝΟΥ Όρθρος & Αρχιερατική Θ. Λειτουργία 6.50 π.μ. *** Έσπερινός & Παρακλήση Άγ. Στεφάνου 5.00 μ.μ.			31 Μέγας Έσπερινός Πρωτοχρονιάς 5.00 μ.μ.	